

מצוזה אחר זו - להפריש תרומה
גדולה, ופרשיה שנים ממאה. מה
זה תרומה? חכמי הישיבה,
התרומה הוא שאריכים להפריש
שנתיים ממאה, בסתרי תורה מי
הם? מי שרואה לטעם - אם הוא
זר, יומת. והינו אל זר, סמא"ל.
שהקדוש ברוך הוא אמר (שםות
שבה) ויקחו לי תרומה, תרי (שנתיים)
ממאה, ליחדו פעמים בימי,
שהינו שנים ממאה, בארכבים
ותשע אותיות של "שמע"
וב"ברוך שם בכוד מלכותו לעולם
 ועוד" של ערבית, ובארבעים
ותשע אותיות של שחירת.
חסרים שנים ממאה, הם שכינה
עלונה ומתחוננה, בשניהם ציריך
לייחד את הקדוש ברוך הוא אמה
של שניהם, מדה של שניהם,
מאה באמה. אמה באותיות
מאה הוא, והוא בהפוך אותן
הא"ם.

יעוד, (במדבר ט) וזהו באכלכם
מלחם הארץ פרימיו תרומה לה'.
פרימו, כמו (חבקוק ג) רום ידרשו
בשא. ואותן עשר אצבעות
שעליהם לעשר ספירות, שהן
יוד ה"א ואו ה"א, שעולים
מה. ובאותיות אלה ביתה, מה
עללה מאה, י"ם ה"צ. וזהו
שפירושה רבוחינו בעלי המשנה,
(דברים י) ועתה ישראל מאה ה'
אליהך שאיל מעמד. ואמרו, אל
תקרי מה אליה מאה, בנגד מאה
ברוכות שמחיב אדם לבך את
רבונו בכל יום, וזהו שאריך אדם
להטעים בכל יום לרבותנו, ומשום

זה ויקחו לי תרומה.
ובמה תרומות הן? יש תרומה
מהתורה, תורה מ'. וזהו תרומה,
ארבעים יום וארבעים לילה. (שםות כ) ליום לא אכל ומים לא
בעת לקדוש ברוך הוא. וכיון שהמלך לא אכל, איך אכלו העבדים? שהרי לאחר שאמר (שר
השורים ה) אריתמי מורי עם בשמי, אמר ב' - אכלו רעים, יأكلו עבדיו.

פקודא בתר דא להפריש תרומה גדולה, ואוקמה תרי
ממאה, מי תרומה. רבנן דמתיבתא,ハイ
תרומה דצרכין לאפרשה תרי ממאה, בסתרי תורה מי
זיהו. מאן דבאי למיטעם, אי הוא זר יומת והינו אל זר
סמא"ל. דקדושא בריך הוא אמר (שםות כח) ויקחו לי
תרומה, תרי ממאה, ליחדא ליה תרי זמנין ביומא,
ההינו תרי ממאה, בתשעה וארבעים אთון דשמע וברוך
שם בכוד מלכותו לעולם ועוד ערבית, בתשעה
וארבעים אתון דשחרית, חסריין תריין ממאה, איןון
שכינטא עלאה, ותפהה, בתרווייה עריך ליחדא לקודשא
בריך הוא, אמה דטרוייה. מדה דטרוייה. מאה באמה.
אמ"ה באתומי מאה איהו ואיה בהפוך אתון, הא"ם.
ועוד (במדבר ט) וזהו באכלכם מלחם הארץ פרימיו תרומה
לי, פרימו, בגון (חבקוק ג) רום ידרשו נשא, ואיפון
עשר אצבען, דסליקו דלהון לעשר ספירן, דאיינון יוד'
ה"א ואו ה"א, דסליקו מ"ה. ובאתון דאלפא ביטתא,
מה סליק מאה, י"ם ה"צ. והאי איהו דאוקמה רבנן
מארי מתניתין, (דברים י) ועתה ישראל מאה זי אליהך
שואל מעוף, ואמרו, אל תקרי מה אלא מאה, לך כל
מאה ברקאנ דמחייב בר נש לברא למאירה בכל יומא,
והאי איהו דאריך בר נש למיטעם בכל יומא למאירה,
יבגין דא ויקחו לי תרומה.

ובמה תרומות אינון, אית תרומה מדוריתא, תורה מ'.
והאי איהו תרומה, תורה דאיתיהית בארכבים
יום. ואי תימרין דאכילנא מנה, הא כתיב (שםות לד) ויהי
משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל
וימים לא שתה. נטירת הוה עד השטא Hai תרומה
לקודשא בריך הוא. וכיון דמלבא לא אכל, איך אכלין
עבדי, דהא לברך דאמר (שיר השירים ה) אריתי מורי עם
בשמי, לברך אכלו רעים, ייכלון עבדוי.

תורה שנתנה בארכבים יום. ואם אמרו שאכלתי מנה, היה משה בהר
ארבעים יום וארבעים לילה. (שםות לד) לחם לא אכל ומים לא
בעת לקדוש ברוך הוא. וכיון שהמלך לא אכל, איך אכלו העבדים? שהרי לאחר שאמר (שר
השורים ה) אריתמי מורי עם בשמי, אמר ב' - אכלו רעים, יأكلו עבדיו.